

Robertskruid

Geranium robertianum

Rupertus die van Salzburg was,
op missietoht met kruis en staf,
bezat naast ijver voor 't geloof
een kennis ook van kruid en loof.
Ridders, vorsten, grote heren
tot 't geloof kon hij bekeren,
schonk hij maar als medicijn
klaar als goud mijn kruidenwijn.
Rood is 't bloempje dat mij siert,
uiterst sterk mijn plantje riekt,
in mijn vrucht die snavels draagt,
draag ik zaad dat 't hoofd verklaart.

Rupertus-Orde

Romeinse kampers, gladiatoren,
op feesten voor de imperatoren,
bekampten voor wat roem en eer
elkander met een zwaard als weer.
Rumoerig brulde dan het plebs
toldat zijn bloeddorst was gelest.
Steeds wanneer een strijd gestreden,
kon de kamper dan gaan helen
rood van bloed zijn harde huid.
Uit een urne 'Robertskruid'
in de wonde werd gegoten,
dra was elke wond' gesloten.

Sleutelbloem (de gewone -)

Primula veris

*“Sinte Pieter, zei ons Here,
laat mij eens uw sleutels zien”
en Sint-Pieter haalt er zere
uit zijn zak een stuk of tien.
Tellen deed ze dan ons Here
en zei boos: “t ontbreekt er een,
lentesleutel, nota bene!”
Bleek van schrik, door tranen heen,
liet Sint-Pieter zich ontvallen:
“om de winter te vergallen
en t’ ontsluiten ’t lentegroen
maakte ik een sleutelbloem.”*

*“Sinte Pieter, zei ons Here,
laat die schrik en laat die traan,
en ik zeg u, nota bene,
uiterst wel hebt gij gedaan.
Telken jare zal ze groeien
en als eerste bloeme bloeien,
lachend wekken d’ andre kruiden,
blad en bloemen doen ontluiken,
lentekleuren, lentegeuren
overal zal men bespeuren
eens geveld des winters doem
met Sint-Pieters gouden bloem.”*